

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 812/2021
07.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кж2 бр. 410/21 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, **УКИДА СЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду Кж2 бр. 410/21 од 08.04.2021. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду К бр. 304/18 – Кв бр. 251/21 од 15.03.2021. године, одбачен је захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице од 05.02.2021. године, допуњен 19.02.2021. године, окончаног правноснажним решењем Другог основног суда у Београду К бр. 304/18 од 20.06.2019. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр. 410/21 од 08.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, изјављена дана 29.03.2021. године, против решења Другог основног суда у Београду К бр. 304/18 – Кв бр. 251/21 од 15.03.2021. године.

Против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кж2 бр. 410/21 од 08.04.2021. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Пушица у смислу члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине

побијано правноснажно решење и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је приликом одлучивања по жалби браниоца у саставу другостепеног већа учествовао судија који се морао изузети. Наиме, приликом одлучивања по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења Другог основног суда у Београду пословни број К. 304/18 – Кв. 251/21 од 15.03.2021. године, у саставу другостепеног већа Вишег суда у Београду које је донело решење Кж2. 410/21 од 08.04.2021. године (решење које се захтевом за заштиту законитости побија) као председник већа учествовао је судија Зоран Тејић. Исти судија је у истом предмету већ поступао и одлучивао 2019. године и то у саставу другостепеног већа, које је у редовном поступку одлучивало о жалбама бранилаца окривљеног и окривљеног лично, изјављеним на одлуку првостепеног суда, а које жалбе су одбијене као неосноване, а првостепено решење, којим је окривљеном АА, због противправног дела које је у кривичном закону прописано као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, потврђено. У конкретном случају, ради се о претходном учешћу судије Зорана Тејића као члана већа у саставу другостепеног већа Вишег суда у Београду које је донело решење Кж1 618/19 од 22.10.2019. године и правноснажно окончао кривични поступак чије се понављање у овој кривичноправној ствари захтева.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује основаним.

Наиме, одредбом члана 474. став 2. ЗКП, прописано је да приликом одлучивања о захтеву за понављање кривичног поступка, члан већа неће бити судија који је учествовао у доношењу пресуде у ранијем поступку, док је одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Београду Кж1 бр. 618/19 од 22.10.2019. године, којим је потврђено решење Другог основног суда у Београду К. бр. 304/18 од 20.06.2019. године (према окривљеном АА због противправног дела које је у закону предвиђено као кривично дело насиље у породици

из члана 194. став 1. КЗ изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи) учествовао у саставу већа и судија Вишег суда у Београду Зоран Тејић, а да је исти судија – Зоран Тејић, као председник већа, учествовао у доношењу одлуке Вишег суда у Београду Кж2 бр. 410/21 од 08.04.2021. године, којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Другог основног суда у Београду К. бр. 304/18 – Кв бр. 251/21 од 15.03.2021. године, а којим решењем је одбачен захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице окончаног правноснажним решењем Другог основног суда у Београду К бр. 304/18 од 20.06.2019. године (правноснажно дана 22.10.2019. године).

Имајући у виду да је побијано другостепеног решење донело веће у којем је као председник већа учествовао судија Вишег суда у Београду који је у ранијем поступку – поступку чије се понављање тражи (К бр. 304/18), донео мериторну одлуку, то је решење Вишег суда у Београду, које се побија захтевом за заштиту законитости, донето уз повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 474. ЗКП, јер је у доношењу истог учествовао судија, који је сходно члану 37. став 1. тачка 4) ЗКП морао бити изузет.

Због учињених повреда, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као основан, укинуо побијано другостепено решење и предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, приликом кога ће тај суд отклонити повреду закона на коју је указано у овој пресуди.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић